

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2281/2024
14.11.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужилаца-противтужених АА, ББ и ВВ, сви из ..., чији је заједнички пуномоћник Славољуб Гајић, адвокат из ..., против туженог-противтужиоца Дома здравља „Стари Град“, Београд, чији је пуномоћник Мира Аћимовић, адвокат из ..., ради накнаде штете по тужби и стицања без основа по противтужби, одлучујући о ревизијама парничних странака изјављеним против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 519/24 од 07.03.2024. године, у седници одржаној 14.11.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизијама парничних странака изјављеним против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 519/24 од 07.03.2024. године, као изузетно дозвољеним.

ОДБАЦУЈУ СЕ, као недозвољене, ревизије парничних странака изјављене против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 519/24 од 07.03.2024. године.

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев тужилаца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 519/24 од 07.03.2024. године, ставом првим изреке, одбијене су као неосноване жалбе парничних странака и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П1 2778/21 од 26.09.2029. године, исправљена решењем истог суда П1 2778/21 од 15.11.2023. године, којом је дозвољено објективно преиначење тужбе као у поднеску тужилаца од 06.04.2023. године, усвојен тужбени захтев и обавезан тужени да тужиоцу АА накнади штету на име изгубљене зараде у периоду од 01.07.2017. године до 25.04.2021. године у износу од 3.633.820,70 динара, односно одређене појединачне месечне износе, са законском законском затезном каматом од доспелости сваког појединачног месечног износа до исплате, све ближе наведено у ставу другом изреке првостепене пресуде, да му на име законске затезне камате због кашњења у исплати зараде за март 2021. године у износу од 98.377,02 динара, за период од 05.04.2021. године до 01.08.2022. године исплати 12.094,30 динара, са законском затезном каматом од 06.04.2023. године до исплате, да у корист тужиоца на износе из става другог изреке првостепене пресуде обрачуна и

уплати доприносе за пензијско и инвалидско осигурање Републичком фонду за пензијско и инвалидско осигурање по стопама важећим на дан уплате, усвојен тужбени захтев и обавезан тужени да тужиљи ББ накнади штету на име изгубљене зараде у периоду од 01.07.2017. године до 03.04.2022. године у износу од 4.510.760,08 динара, односно одређене појединачне месечне износе, са законском затезном каматом од доспелости сваког појединачног месечног износа до исплате, све ближе наведено у ставу петом изреке првостепене пресуде, да у корист тужиље на износе из става петог изреке првостепене пресуде обрачуна и уплати доприносе за пензијско и инвалидско осигурање Републичком фонду за пензијско и инвалидско осигурање по стопама важећим на дан уплате, усвојен тужбени захтев и обавезан тужени да тужиљи ВВ накнади штету на име изгубљене зараде у периоду од 01.10.2018. године до 25.04.2021. године у износу од 2.485.083,31 динара, односно одређене појединачне месечне износе, са законском затезном каматом од доспелости сваког појединачног месечног износа до исплате, све ближе наведено у ставу седмом изреке првостепене пресуде, да у корист тужиље на износе из става седмог изреке првостепене пресуде обрачуна и уплати доприносе за пензијско и инвалидско осигурање Републичком фонду за пензијско и инвалидско осигурање по стопама важећим на дан уплате, делимично усвојен противтужбени захтев и обавезан тужилац АА да туженом на име неоснованог обogaћења исплати 744.930,65 динара, са законском затезном каматом од 17.06.2021. године до 10.08.2022. године, одбијен као неоснован противтужбени захтев да се обавезе тужилац АА да туженом исплати законску затезну камату на износ од 744.930,65 динара за период од 24.12.2015. године до 16.06.2021. године, као и за период од 11.08.2022. године до исплате, делимично усвојен противтужбени захтев и обавезана тужиља ББ да туженом на име неоснованог обogaћења исплати 285.657,78 динара, са законском затезном каматом од 17.06.2021. године до 10.08.2022. године, одбијен као неоснован противтужбени захтев да се обавезе тужиља ББ да туженом исплати законску затезну камату на износ од 285.657,78 динара за период од 24.12.2015. године до 16.06.2021. године, као и за период од 11.08.2022. године до исплате, делимично усвојен противтужбени захтев и обавезана тужиља ВВ да туженом на име неоснованог обogaћења исплати 367.775,37 динара, са законском затезном каматом од 17.06.2021. године до 07.08.2022. године, одбијен као неоснован противтужбени захтев да се обавезе тужиља ВВ да туженом исплати законску затезну камату на износ од 367.775,37 динара за период од 24.12.2015. године до 16.06.2021. године, као и за период од 08.08.2022. године до исплате, обавезан тужени да тужиоцима на име накнаде трошкова парничног поступка солидарно исплати 1.279.477,50 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате и обавезани тужиоци да туженом на име накнаде трошкова парничног поступка исплате 192.477,50 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом другим изреке, одбијени су као неосновани захтеви парничних странака за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, парничне странке су благовремено изјавиле ревизије, због погрешне примене материјаног права, са предлогом да се о ревизијама одлучи као изузетно дозвољеним, променом члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужиоци су поднели одговор на ревизију.

Правноснажаном пресудом, применом материјалног права из одредби чл. 164. и 191. Закона о раду и одредби чл. 154, 210, 279. и 326. Закона о облигационим односима, обавезан је тужени да тужиоцима накнади штету на име изгубљене зараде (са минулим радом) у спорном периоду, а у оквиру периода од 31.12.2015. године (са којим даном им је незаконито престао радни однос код туженог) до дана враћања на рад тужилаца АА и тужиље ББ, односно до дана када је тужилји ВВ, која је одбила враћање на рад, понуђено закључење анекса уговора о раду и да у корист тужилаца на досуђене износе изгубљене зараде уплати доприносе за пензијско и инвалидско осигурање Републичком фонду за ПИО. Износ изгубљене зараде тужиље ВВ утврђен из налаза и мишљења судског вештака умањен је за износ који је ова тужилја у спорном периоду остварила радом код другог послодавца, а тужиоцу АА је досуђен и износ обрачунате законске затезне камате због кашњења у исплати зараде за март 2021. године, са законском затезном каматом у смислу члана 279. став 2. ЗОО од дана када је поднео предлог за принудну наплату овог потраживања до дана његове налате у извршном поступку. Истовремено је делимично усвојен противтужбени захтев и обавезани тужиоци да туженом врате износе које су по престанку радног односа код туженог примили по основу отпремнине, будући да је поништајем као незаконистог решења о престану радног односа тужилаца код тужених отпао правни основ по ком је тужиоцима исплаћена отпремнина. Тужиоци су, као савесни стицаоци, обавезани да износе отпремнине исплате туженом са законском затезном каматом од подношења захтева за враћање отпремнине, до дана када су туженом уплатом на рачун вратили примљене износе отпремине, ког момента је наступила поверилачка доцња туженог, јер је одбио да их прими.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку и начин пресуђења, Врховни суд је оценио да је су нижестепене пресуде у складу са праксом ревизијског суда и правним ставовима израженим у одлукама Врховног суда у којима је одлучивано о истоветним захтевима странака, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, због чега нема услова за одлучивање о ревизијама као изузетно дозвољеним, а ради разматрања правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Из наведених разлога, применом члана 404. ЗПП одлучено је као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност ревизија у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизије нису дозвољене.

Одредбом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП је прописано да ревизија није дозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе. (члан 403. ст.1.и 3.)

Одредбом члана 441. ЗПП прописано је да је ревизија дозвољена у парницама о заснивању, постојању и престанку радног односа.

У споровима ради новчаног потраживања из радног односа ревизија је дозвољена под истим условима као и у имовинскоправним споровима који се односе на новчано потраживање.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари је поднета 14.04.2021. године. Тужиоци се у спору налазе у положају формалних супарничара из члана 205. ЗПП, због чега се вредност предмета спора, меродавна за оцену дозвољености ревизије, одређује према вредности предмета спора односно главног захтева сваког од тужилаца засебно. Вредност предмета спора највишег побијаног дела правноснажне пресуде по ревизије тужилаца је 744.930,65 динара, а по ревизији тужене 4.510.760,08 динара.

Како у конкретном случају вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде у односу на сваког од тужилаца не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то ревизије нису дозвољене у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни суд је применом члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

Тужиоцима не припада право на накнаду трошкова ревизијског поступка, јер састав одговора на ревизију није била нужна радња за одлучивање у ревизијском поступку, па је применом члана 165. ЗПП одлучено као у ставу трећем изреке.

**Председник већа – судија
Бранка Дражић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**